

פלוגות מיוחדות של מכונות קטנות, יש להכשיר להעברת פצוצים (מסוג של מקריי-שיבה" בעיקר) בתוך העיר לבתי החולים המיועדים לכך. יש לצייד את הפלוגות האלה בציוד הדרוש ולחבר אליהן פלוגות עזרה ראשונה. בחלק זה של התובלה המנועית המגויסת, צריך להביא בחשבון את עבודת הנשים בנהגות, ויש לפתוח מיד קורסים לאימון מקצועי לכך.

לבסוף עלינו לציין, שהצלחת התפקידים האמורים לעיל קשורה, בדרך כלל, בהכנת רורבה גדולה של נהגים מנוסים שהוכשרו במיוחד לתפקיד זה או אחר. כל חבר הנהגים הנ"ל, הכולל גם תכנאים ומכונאים, צריך להתארגן בגדודים מיוחדים, שיתחילו בפעולת הכשרה מסודרת.

דאגה מוקדמת ליצירת תובלה מנועית מסודרת בארץ, המסוגלת מלכתחילה למילוי התפקידים העומדים לפניה, יכולה לסייע לאימץ לישוב בשעה חמורה זו. ויפה שעה אחת קודם.

ערגיאל מרגולית

לתכונותיהם הצבאיות של אוכלוסי-עירק

1. הרקע

אוכלוסי עירק מצוינים בניגודים קיצוניים, וקשה לקבוע את הצד השווה שבהם. לפי רמת החיים והתרבות יש להבחין בין תושבי הערים, - ובהם יש לכלול רק את תושבי בנגד ובצרה, כי תושבי הערים האחרות אינם נכרלים מיתר בני הארץ, - ובין שאר תושבי המדינה, כקבוצים נפרדים. מבחינת הרמה הסוציאלית בולט הניגוד בין קומק העשירים, (שהם עשירים מופלגים) ובין שאר התושבים, שהם עניים מרודים.

כשם שאין דרנות בינים בארץ זו בין המרבך השמם והחלק כפני הים ובין נני עזיפהרי והפרחים הנהדרים עשירי הצבעים; בין המסדרים המצופים קרמיקה ומרבדי-פרס והספונים ריקועי זהב, ובין בניני העיר האפורים וההדרגניים עד ליאוש; בין יום הקיץ המלוכך והמטמטם, ובין שקיעות החמה הססגוניות - כך אין גם דרנות בינים בין עשירי הארץ המופלגים והמפוארים וענייה המרולדלים; בין בעלי הקרקעות, הבתים והגנים העשירים והכרואים באהלי שטריהנמל והפלחים בסוכות העשויות טיט-חידקל ופחי נפט.

הישוב העירקי מפולג לפלגות הנבדלות תכלית הברל. בעיר: - יהודים (20% מתושבי בנגד) ונוצרים כמעט באותו המספר; שיעים וסוניים, קורדים ואשורים, נסתורניים ושבתיים. מחוץ לעיר: - כרואים בני שבטים שונים, קורדים ויוזידים, אשורים, פרסים, פלחים, ושוכני-סירות בביצות שטראל-ערב. בכל עדה ועדה בולט ההבדל בין העשירים והעניים, אשר אם גם יש ביניהם קשר נועי, הרי אין ביניהם כל קשר תרבותי-חברותי.

2. תושבי הערים

היהודים, אינם נכרלים בחייהם החיצוניים מן הערבים הסובבים אותם. העשירים מתחנכים בבית-הספר של האליאנס, ומעט הצרפתית הנלמדת בכיים זה היא כל התרבות הניתנת להם. עברית לומדים רק מעט ושלא בקביעות, כי מדי פעם בפעם מנרשת ממשלת עירק את מורי העברית, כגלל חשד של תעמולה ציונית (אפילו אם הם חברי אגודת-ישראל).

נו מטפלים
יך לייצור
די חברות
סתעף בכל
ה על יסוד
ה האחראים
שר. בשביל
י קבוצות

ולת הספקת
יון ההכרח
וספקת מים
ומבודדים,
ון ירושלים
ניה חמורה
כך.
! התקרבות
טח הערים
האבקואציה
זפוזרים בין

יית. הבהלה
ה, והצלחת
גנת ששירות
יד לרשות
ות בשטחים
ות, מכונות
זאיוורים, -
שבו יצטרכו
זדה משמחת
נדוד מכביר

תי החולים
קשור אליהן
ה במינימום

ית מובילות
לדליקות,
יקיד זה הם
ה המשאבות

אלה שירם משניה נוסעים להשתלם בחו"ל; בכירות, בצרפת או באנגליה. באוניברסיטה הבגדית אין היהודים משתמשים כמעט. הם מבכרים את האוניברסיטאות באירופה עם חייהם וחינוכם המערבי. בין הנוער המבוגר יותר יש נסיה לציונות, אך בגלל הפחד מפני הממשלה הערבית, שאסרה כל פעילות ציונית, אין לאל ידם לעשות הרבה בכוון זה.

חובת הצבא חלה על היהודים כעל יתר הישוב, אך האמידים פורים עצמם בסכום מסוים, ומופיעים רק פעמים ספורות בפני הקצין המבקר. הקריירה הצבאית סגורה בפני היהודים. אמנם ישנם כמה קצינים יהודים שהועלו: - אחד מטובי טייסי הקרב העירקים, שהצטיין בקרבות נגד שבטי הדרום והקורדים, הוא יהודי. אך יוצא מן הכלל זה רק מלמד על הכלל. הנוער העברי העשיר שואף לחיי נחיות, מסחר ועסקי כספים. מעטים הם הצעירים, אפילו בין אלה שלמדו במערב, שאופקם התרחב עד כדי שאיפה לחיים תרבותיים, כדוגמת יהדות אירופה או ארץ-ישראל, ומיעוט זה או שהוא עוזב את הארץ או שהנו אוברדרדך. את הנסיות הציוניות אין בידם להגשים, ואהבת-מולדת לעירק, המפלה אותם לרעה בכל ענפי החיים והרודפתם מפעם לפעם, קשה שתתפתח בלבם.

היהודים העניים, בין שהם מבקרים בכיים העממי של אליאנס ובין שאינם מבקרים, אין להם כל אפשרות ללימוד רציני ולהתפתחות נוספת. הם לומדים עברית כמסורת מאב לבנו בכתב האשורי העתיק (הדומה במקצת לכתב רש"י), שבו כתובים רוב ספרי התפילות, הסידורים וההגדות. גם חלק גדול של עניי היהודים מצליח לפדות עצמו משירות הצבא. הנוצרים, ברובם אמידים, מתחנכים בביהם האמריקאי ושל. אגודת הצעירים הנוצרים, הם משתדלים להשלים את לימודיהם באנגליה, באמריקה או בצרפת. מתנו זה באים יתר סוחרי הערים, הפקידות הממשלתיות הבינוניות ואנשי ענף התירות. הנוצרים כוללים כמה כיתות: נסתורניים, שבתיים, קתולים ועוד. גם הם אינם אוהבים את עבודת הצבא ופודים עצמם ככל יכולתם משירות זה.

המושלמים, מהווים את ההמוני העירוני. העניים שבהם - בעלי-מלאכה, סוחרים ורוכלים ועירים, פקידים קטנים, פועלים, סבלים ובטלנים, - מוכנים היו לעבוד בצבא זמן ממושך, כי זה משחררם מדאגת לחם ולבוש. אך הסכנות הצבאיות מפחידות אותם, והם משתדלים להשתמש על ידי אי-התייצבות לשירות, זיוף הגיל ושאר דרכי התחמקות. הממשלה מצליחה במידה מוסיפה והולכת לתפוס חלק גדול מדלת ההמון המושלמי, לרוב עיי רצינות ניוס-יחובה מתוך הרחוב ממש.

שונה הדבר אצל בני המשפחות העשירות של המושלמים. הללו בוחרים לעתים תכופות את השירות בצבא כקריירה טובה. בצבא, כמו בפקידות הגבוהה, מתקדמים ועולים בעזרת פרושקציה של יחסי-משפחה, ולא תמיד לפי רמת-ידועותיו או יכלתו המקצועית של האיש.

הנוער המושלמי העשיר מתחנך בבתי ספר עממיים ותיכוניים ובאוניברסיטה שבבגדד, או בבית הספר לקצינים שבה. מספר הגון של תלמידים וכסודנטים נשלח שנה שנה לאירופה להשתלמות על חשבון הממשלה. וכן נשלח מספר הגון של קצינים, הן מתוך הפעילים והן מבהים, להשתלמות לאירופה ולהודו. הם מביאים אתם את השיטות והרעיונות של המערב, אך לרוב גם את הצד השלילי שבו. בחזרתם הם מכניסים לשורות הצבא הפקידות הגבוהה את השתיה, את הגנדרנות באופנות אירופיות, ועיי כך הורסים את המשטר הפטריארכלי הישן.

הישוב
הצאן ושורדי
ממקומו ומכונ
למקומו, ואינו
ישוב
מקרים יוצאי
הכורו
רק על פי ו
אחים בין ה
טובים ביותר
מצד
הם לשיגרה
עירוניים מכ
הניגוד העתי
מעשים תכ
לבגדה, במ
ערב, מנהיג
הברזל העי
הצאן ועל ש
משכן קבוע
מלחמת שו
לעירק, חלו
בין גוביהו
דורשים והי
לתשלום מו
לאח
לחיי ערבה
את ההודמ
שלאחר כך
הצעירים ו
מתבארת ו
הנשלחים
עם בצרה
ואש
אלא שכשו
מכו
ומחוסר או
בין אנרניו

3. הישוב שמחוץ לעיר

הישוב הזה מהוה את רוב חושבי הארץ. סוגיו מרובים. לא הרי הכורדים, מגדלי הצאן ושודדי הצאן, כהרי הפלחים המתפרנסים מחקלאות דלה; את הכורדי אפשר לנתק ממקומו ומכפרו והוא ידוד עם עדריו למחוז אחר, בשעה שהפלה או שוקד הביצות קשור למקומו, ואינו יכול לעזבו אלא מתוך חורבן כלכלי מוחלט.

ישוב זה, כנודד כקבוע, הוא פרימיטיבי לנמרי, ואינו יודע קרוא וכתוב, מלבד מקרים יוצאים מן הכלל.

הכורדים, היושבים בצפון-מזרח וצפון עירק, כפופים לרוב לשלטון המרכזי בכנוד רק על פי השם בלבד. הם חיים על נידול צאן ושוד; זה מאות בשנים מתנהלות מלחמות אחים בין השבטים עצמם, וכיניהם ובין שכניהם האשורים. שבטים הרריים אלה הם חיילים טובים ביותר, למודי-סבל, ויחד עם זה צמאידים ותאבירקב.

מצד שני הם לפי טבעם חילים פרטיזניים ולא חיילי צבא סדיר: שלא ברצון נשמעים הם לשיגרה הדיסציפלינרית היופיומית של חייל, כל שכן לפקודות קצינים עירקיים-עירוניים ממשפחות מיוחסות, המביטים מנבזה על הכורדי, ומבלישים בכל פעם את הנינוח העתיק בין חושבי ההרים וחושבי השפלה. מרידות הכורדים בצבא ומתוצה לו הן מעשים תכופים. כיוצא בהם גם שבטי בני-שמר, המתגוררים מערבית וצפונית-מערבית לכנוד, במרבריות סוריה ועירק. משפחת שבטים זו, אחת האדירות שבכל משפחות ערב, מנהיגה לרוב את יתר השבטים, המתגוררים דרומה לבגדד, לאורך החידקל ומסילת הברזל העיקרית של עירק. בני-שמר, שבט בדואי לוחם, החי, כמו הכורדים, על נידול הצאן ועל שוד הצאן, נבדל מהכורדים בזה, שלרגלי חייו במישור מדבריות, אין לו מקומות משכן קבועים, בשעה שהכורדים יש להם כפרים קבועים (לפחות) - לפרק הזמן שבין מלחמת שבטים אחת לשניה. כיון שהכורדים והבדואים שייכים מבחינה טריטוריאלית לעירק, חלה עליהם גם תובת הצבא ותובת תשלום המסים. מדי שנה בשנה מתחיל הויכוח בין נביריה-מסים ומשרדי הניגום הממשלתיים מצד אחד ובין השבטים מצד שני. הללו דורשים והללו אינם נותנים. כמעט כל שנה מתנהלים קרבות עם שבטים, הממאנים להסכים לתשלום מסים ולניגום צעיריהם לצבא.

לאחר שהממשלה המרכזית מצליחה לניס את צעירי הבדואים והכורדים הרגילים לחיי ערבה או חיי הרים, ולאחר שחיליים אלה מתנסים קצת במשטר הצבאי, הם מנצלים את ההזדמנות הראשונה ומסתלקים הביתה; לרוב הם לוקחים אתם את נשקם, ובאביב שלאחר כך עומדת הממשלה בפני מרד חדש נגד נבית מסים וניגום צעירים, הנעור באותם הצעירים שניגו בשנה הקודמת, למרו את השימוש בנשק וברחו אתו לשבטיהם. בזה מתבארת העובדה, ששבטי המורדים בדרום, למשל, מצליחים להפיל את אוירוני הממשלה, הנשלחים נגדם והפועלים ללא תוצאות מרובות; וגם עלה בידם להפסיק כל תחבורה עם בצרה למשך שבועות, עיי הפצצת מסהיב היחידה ורצח נוסעי מכוניות.

ואשר לפלחים ממש, הרי מספרם קטן יחסית, והם אינם מנסים להתנגד לניגום התובת, אלא שכשרם הצבאי מפוקפק הוא.

4. הפוטנציות הפנימיות

מכל האמור אפשר היה להסיק, כי הנוער העירקי אינו אלא ערב-רב בעל רמה נמוכה ומתוסר אנרניה לאומית, צבאית או תרבותית. ברם מסקנה זו מוטעת היא. יש להבחין כאן בין אנרניה אקטיבית ובין אנרניה פוטנציאלית. האנרניה האקטיבית, שהיא מצערה, מתבטאה

כאוניברסיטה באירופה עם הפחד מפני כוון זה.

עצמם בסכום סגורה בפני רב העירקים, ה רק מלמד מעטים הם ים תרבותיים, יץ או שהנו ימפקלה אותם

ינם מבקרים, מסורת מאב זרי התפילות, וירות הצבא, ת הצעירים צרפת. מחוג יות, הנוצרים ז את עבודת

אכה, מוחרים ז זמן ממושך, זם משתדלים זלה מצליחה עיי יציותי

תרים לעתים רמים ועולים נו המקצועית

זה שבכנוד, ת שנה שנה א, הן מתוך ית ותרעיונות שורות הצבא את המשטר

כיום בתנועות הנוער, השואפות לשיפור הרמה התרבותית, הלאומית והצבאית של הרור הצעיר. תנועות אלו נתקלות לעיתים באינרציה הצפויה בדמו של הערבי העירקי. את המנגנון הצבאי של עירק קשה להניע אפקטיבית לקרבות הפנימיים של עירק. שהם מלחמות-אחים בארץ נופה, וכן גם לכל קרב אחר, אשר אינו מושך את לב הפרטיון הכורדי, הכדואי או את העירוני העני. אך אל נשכח, שאפשר להלהיב את רוח הקרב של חילים אדישים אלה בהסתה רתית או גזעית פרימיטיבית. הכורדים והכדואים הם חמי-מוג ונלהבים בכל ענייני דת וגזע, והכרות גזעית יכולה לעורר תנועה המונית בת אנרגיה וכוה הרירה גדול. יחד עם זה, אין לדעת אם תנועה זו תחזיק מעמד זמן רב. העירקי נוטה מטבעו להתלהב תחילה, ואחר כך לשקוע שוב באינרציה ורישול. האינרציה המורחית מעכבת בערו מללמוד את השיטחיות המערבית ולקבל את עול ההבשרה הטכנית והמדעית.

הצבא העירקי מאומן יפה ע"י מדריכים אנגלים או עירקים שלמדו באנגליה. הוא מצויד בנשק אנגלי מודרני, וכל חינכו מכון במיוחד לתנאי קרב במורת; לא לקרב הפירות ועמדות, אלא לקרב הרים ומדרות. צבא זה אם כי קטן הוא הריוו נקד מאור. נקדו מכוונת לשני סוגי הקרב: על פרדות לקרבי-הרים ועל מכוניות לקרבי-מדבר. הנשק העירקי של היתירות, המיועדות לקרבי-הרים היא המרגמה ותותח-ההרים הקטן שהוא נשק קל-תנועה. מסלול התעופה של פנדה-מרגמה הוא תלול מאד ומגיע עד למרחק של 2500 מטר. על ידי כך הוא מאפשר הפצת מטרות הנמצאות מעבר להר, או על ראשו - כגון קבוצות שורדים או מורדים החוסמים מעבר-הרים. המרגמה נשאת על פרדות, וכן גם מכונית-היריה הכבדות, שמספרן רב. בשעה שפגז המרגמה הנופל מלמעלה ומתפוצץ מעל לראשי האויב או בהפירותיו, פועל ברדיוס ההתפוצצות עד 100 מטר ומכריח את האויב לצאת ממחסו, - יכולה מכונית היריה הכבדה לסתום מבואות או לחסום קו תנועה ע"י מטר בלתי פוסק של כדורים על קו או שטח מסוים. יתר על כן, מכונית-היריה הכבדה יכולה לפעול באש ישרה למרחק גדול גם במישור. כידוע, יכול מספר קטן של מכונית יריה כבדות לעכב התקדמות של יחידה צבאית גדולה במישור, לפיכך מתאימה מכונית היריה הכבדה לסוג הקרב השני, שלו נועד צבא עירק - לקרב המדבר.

בחייו

מ. נמצא

ההתגו

כב
 1918-14
 מהאויב:
 פצצות
 אולם הג
 רק א
 באוירוני
 תותחים
 רוניציה
 בתכנית
 התגוננוח
 אויר טר
 או
 את הה
 הפעולה
 צבאיות
 את אמ
 התקפות
 כראוי ב
 זה. המד
 התקפות
 הפנים
 זו יצא
 להתגוננו
 1938 הו
 ומספר
 פעלו זו
 יכלו לס
 הצרפתי
 עממי ו
 א
 נגד הת